

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 2. Clemens moritur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Sæcul. XIV.
A.C. 1394.

§. II.

Clemens moritur.

Vita PP.
to. 1. p. 536.
1396.

Hanc epistolam Clemens coram affantibus cum legisset, sua de sella surgens contenta per iram vehementem voce, Hæ litteræ, ajebat, infectæ veneno sunt, tenduntque ad infamandam Supremam Sedem. Responsum aliud haud nacti, qui eas attulerant, libertati suæ veloci abitu confulebant. Ab eo die Clemens manebat mæstus, ac defixus in cogitationibus: pauloque post sentiebat morbum, qui videbatur levis, nec illum decumbere cogebat. Sed die Mercurii 16 Sept. 1394, a sacrificio, cui adfuerat, reversum in conclave suum, ac sedentem corripuit nervorum stupor, & extinxit. Papam egerat sexdecim fere annis; & post dies undecim successorem habuit.

Duboulay
to. 4. p. 701.

Ante mortis nuncium delatis Parisios Oratoribus suis Universitas per litteras novas duritiam responsionis haud parum conquerens æquiores a Clemente tanquam vivo flagitabat. At comperto ejus obitu postero die Mercurii 23 Sept. per Doctores, quos misit paucos, Regem oravit primo, ut Cardinalium Avenionensium suffragationem curaret differendam, donec de negotio concordie consultasset amplius, deinde, ut congregaret regni Præsules, ac Barones, Universitatum mem-

membra celeberrima, civesque aliquot ^{Sæcul. XIV.}
 insigniores, qui de modo tractandæ rei ^{A. C. 1394.}
 tam difficilis sententias suas dicerent;
 postea, ut ad Papam Bonifacium, & Prin-
 cipes ei addictos scriberet, & Universita-
 tem Parisinam ad alias hac de materia
 scribere pateretur; denique, ut ad obti-
 nendam pacem ecclesiasticam suo in re-
 gno supplicationes publicas ediceret.

Rex his cunctis petitionibus tanquam
 æquissimis annuens Oratores ob omiffas
 tandiu lectiones, ac reliqua exercitia le-
 niter reprehensos ea resumere jubebat:
 quod libenter polliciti summo cum gau-
 dio abierunt.

Eodem die post prandium Rex in con-
 silium adhibuit suum fratrem Ducem Au-
 reliæ, suos patruos Biturigum, & agri
 Borbonii Duces, Ancienfem Episcopum,
 & inter alios quosdam Joannem Main-
 grium, qui vocabatur Bucicaltus. Can-
 cellarius indicato eis responfo, quod Rex
 Universitati reddiderat, adjungebat: Rex
 cogitat post epistolam ad Cardinales Ave-
 nionenses scriptam eis mittere Patriar-
 cham Simonem Cramaldum, Magistrum
 Petrum Aillium, suis præfectum largitio-
 nibus, & Pro-Comitem Melodunensem,
 de concordia Ecclesiæ acturos. Tum
 Dux Biturigum, Probe, ajebat, novi ho-
 rum Cardinalium animos. Si laici mit-
 tentur, præter declarationem voluntatis
 regiae

Sæcul. XIV. A. C. 1394. regiae nullum habituri negotium, illis ac-
ceptiores erunt, quam Ecclesiastici. Scio
præterea illis haud placere Petrum Ail-
lium, eo quod hujus consilio maxime ad-
scribant molimen Universitatis. Sufficiet
proin, si mittentur Eques, ac minister a
libellis cum castrorum Præfecto Sancer-
rano, qui prope Avenionem habitat. Huic
sententiæ accesserunt omnes.

§. III.

Conclave Avenionense.

Rex Renaldo Raugensi, & Castrorum
Præfecto Bucicalto ad hoc negotium
delectis, præmisit cursorem cum litteris,
per quas orabat Cardinales, ut electio-
nem differrent suam, donec ipsius Legatis
Spicil. p. 63. præbuisent aures. At cum advenit cur-
sor, tantum non clausum erat conclave,
quod die sabbati 26 Septembris sub ve-
sperum intraverant. Collegii Decanus
Cardinalis Florentinus erat, cui Regis
epistolam cursor tradidit. Quid ea con-
tineret, facile conjiciebant Cardinales: ac
ne preces regias spernere viderentur, sta-
tuebant omnes illam non aperire, ante-
quam elegissent Papam. Vide, quomo-
do rem aggressi fuerint!

p. 64. Primo, ut possent dicere, se non esse
Rayn. 1394. fautores schismatis, litteras confecerunt
n. 6. publicas, quarum hæc erat summa: Schis-
ma